

Mətbuat fədailəri

“Molla Nəsrəddin” jurnalının lənkəranlı dostu

Lənkəranda “Molla Nəsrəddin” jurnalının fəzal oxucusu və təəssübüksi olmuş İman Əliyevin şəhərin mərkəzi bağında rastlaşdı. Sözlü adama oxşaydı. Qollu-budaqlı dəmirağacının kölgəsində əyləşdikdən sonra əlindəki qəzeti göstərərək dedi:

— Oxudum, yazı xoşuma gəldi. “Cəlil Məmmədquluza-dənin üç məktubu” məqaləsini deyirəm. Mirzə Cəlil böyük şəxsiyyət idi. Hər dəfə görüşəndə gözlərim öündə sanki böyük bir aləm açılırdı. Cəmiyyətdə baş verən bütün neqativ hallar o dahi sənətkarın qəlbini ağırdırdı. Deyirdi ki, ay mirza, şüurlarda inqilab lazımdır. Nə qədər ki, köhnəlik qalıqlarını içərimizdən təmizləməmişik, cəmiyyət üçün nücat yoxdur.

İman Əliyevin vaxtı ilə Cəlil Məmmədquluza-də ilə əlaqə saxladılığını və məcmuəyə ara-sıra müxtəlif səpkili yazılara göndəriyini eşitmışdım. Bu barədə söhbət düşəndə İman müəllim gülümşündü.

— Xatırlər çoxdur, — dedi. — Hər görüş haqqında bir kitab yazmaq olar, — əlavə etdi.

Ertəsi gün evlərində görüs-dük. İman müəllimə bir neçə su-

alla müraciət etdik.

— *Cəlil Məmmədquluza-də ilə ilk görüşünüzü necə xatırlayırsınız?*

— 1926-ci il idi. Onda Lənkəran Qəza Partiya Komitəsində telimatçı işləyirdim. “Molla Nəsrəddin” jurnalının əhalisi arasında yayılması və abunə yazılışına rəhbərlik mənə tapşırılmışdı. Abunə pulunun 20 faizini iki müvəkkil arasında bölüşdürüdüm. Növbəti abunə kampaniyası ərefəsində göz-lənilmədən Mirzə Cəlildən bir məktub aldım. Məni redaksiya çağırırdı...

O, çoxdanki tanışlar kimi qoluma girib məni içəri apardı. Xoş-əhvaldan sonra təhsilimlə, Lənkəranda olan ictimai-siyasi vəziyyətlə maraqlandı. Sonraaya qalxıb əlini ciyinmə qoydu.

— Yaxşı oğlana oxşayırsan, — dedi. — Amma öz aramızdır, düzgün iş görmürsən.

Qulaqlarımadək qızardım. Bir şey başa düşmədim. Mirzə Cəlil özü məni çətin vəziyyətdən qurtardı.

— Bilirsənmi, müqaviləyə görə, “Molla Nəsrəddin”in abunəsindən toplanan vəsaitin 10 faizi sənə çatmalıdır. Amma

onun 5 faizini götürürsən. — Sonra gözlərimin içində baxaraq dedi:

— İman, belə olmaz, bala, qonorar sənin halal haqqındır, o, sənə çatmalıdır. Zəhmət çəkmisənə, haqqını düzgün alma-lısan.

Mizə Cəlil mühəsibi çağırtdırıb 2 il müddətinə almadığım pulları özümə qaytardı. Sonra mənə bir nəfər də qoşub Bakının görməli yerlerini gəzdirməyi ona tapşırıdı. Büyük sənətkar məni qapıyaladək ötürdü və tapşırıdı ki, anamın yanına boş getməyim. Mən də Mirzə Cəlilin de-diyi kimi elədim, anama yaxlıq, corab və bir dəst paltarlıq aldım.

— *Məlumdur ki, “Molla Nəsrəddin” jurnalında Lənkərandan gəndərilən yazınlara da geniş yer ayrılmışdır. Siz ən çox nədan yazmışsınız?*

— Ən çox mədəni-maarif sahəsində yol verilən nöqsanlardan. Mirzə Cəlilla görüşdən sonra redaksiya ilə müntəzəm əlaqə saxlayırdım. Məktublarım azacıq dəyişikliklə “Molla Nəsrəddin”də yer alırdı. Biri indi də yadimdadır. Lənkəranda rus və Azərbaycan dillərini bir-birinə qarışdırıb dərs deyən bir rus dili müəllimi haqqında məqalə yazmışdım. Az sonra “Molla Nəsrəddin”də həmin müəllimin karikaturası verilmiş və altında yazılmışdı:

*Koqda xoruz banladı,
Mi znayem səhərdir.*

— *Cəlil Məmmədquluza-dənin Lənkərana gəlişi yadınızdadır mı?*

— Mirzə Cəlilla Lənkəranda 2 dəfə görüşüm olub. İlk dəfə 1927-ci il martın əvvəllerində görüşmüşük. Onda ədəbiyyat cəmiyyətinin nəzdində təşkil olunmuş “Canlı qəzet”in üzvləri ilə görüşdə iştirak edirdi. İkinci dəfə 1927-ci ilin sentyabrın 27-də Lənkəranda keçirilən Azərbay-can Mərkəzi İcraiyyə Komitəsinin ikinci sessiyasında iştirakı zamanı görüşdük.

Bakıya yolum düşəndə mütləq “Molla Nəsrəddin” məcmuəsinin yerləşdiyi binaya baş çəkir, onun naşırı və redaktoru ilə görüştürdüm.

Mirzə Cəlil hər dəfə məni görəndə səmimiyyətlə görüşər, yerli mullanəsərəddinçiləri, o cümlədən Nəsrulla Qənbərlini, Mirzə İshaq Mövsümzadəni soruşar və onlara salamını çatdırmağımı xahiş edərdi.

“Canlı qəzet” 1931-ci ildən fəaliyyətini davam etdirdi. Cəlil Məmmədquluza-də onun bəzi tədbirlərində iştirak etmişdir.

Həmin illərdə İman Əliyevin “Kommunist”, “Yeni yol”, “Sıə tolış” (indiki “Lənkəran”) qəzetlərində də yazıları dərc olunmuşdur. 21 mart 1927-ci ildə “Kommunist” qəzeti ona belə bir vəsiqə vermişdir: “Yoldaş İman Əliyev türkəcə “Kommunist” qəzətəsi torəfindən bütün Lənkəran qəzasında abunə qəbul etməyə müvəkkil təyin olunur. Türkəcə “Kommunist” qəzətəsi bütün şura fırqə həmkarlar təşkilatlar və onların aşağı orqanlarından yoldaş İman Əliyevə vəzifəsinin ifasında lazımi yardım etməyi rica edir”. Gənc müxbir ona göstərilən etimaddan ruhlanaraq həmin illərdə əhalinin “Kommunist” və başqa qəzetlərə abunə yazılmasında fəallıq göstərmişdir.

İman Həsən oğlu Əliyev 15 yanvar 1908-ci ildə Lənkəranda anadan olub. İkinci dönya mührəbəsinin iştirakçısı idi. Azərbaycan Pedaqoji İnstitutunu bitirdikdən sonra müəllimlik etmiş, 1963-1992-ci illərdə Hirkan qəsəbə orta məktəbinin direktoru olmuşdur. “Molla Nəsrəddin”in lənkəranlı dostu 1999-cu ildə, 91 yaşında dənəyini dəyişmişdir.

**Hacı Etibar ƏHƏDOV,
“Aşkarlıq” qəzetinin baş
redaktoru**

Lənkəran